

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ τίχος λεπτά 25
Ἐδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 44.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Ἐπὶ τῶν ἐνεστῶτων.

Θὰ ἔλθῃ θεαίως ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ ἐξετασθῇ μετὰ πάσης αὐστηρότητος τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ἀν ὑπῆρχεν εὐλογος ἀφορμὴ νὰ σπρωχθῇ τὸ ἔθνος μέχρι τοῦ κρισίμου ἐκείνου σημείου, εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκειται σήμερον. Ἐκ τούτου ἔμως δὲν ἐπέται ὅτι εἶνε ἐπιτετραμμένον ἐν ταῖς σημεριναῖς περιστάσεσι νὰ διατάξῃ τις περὶ τοῦ τί χρῆ ὄραν. Τὰ πράγματα ἐφθασαν πλέον ἐπὶ ξηροῦ ἀκμῆς, εὐρισκόμεθα δὲ πρὸ τοῦ φοβεροῦ διλήμματος ἢ νὰ πολεμήσωμεν, ἢ νὰ παραιτηθῶμεν πάσης ἀξιώσεως, ὅτι ἀποτελοῦμεν ἔθνος ἀνεξάρτητον καὶ ἐλεύθερον. Μέσος ὅρος δὲν ὑπάρχει. Μὲς λέγουσιν τινὲς τῶν Δυνάμεων ὅτι δὲν θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν νὰ ἐπιχειρήσωμεν πόλεμον ἀδικον καὶ ἀσχοπον κατὰ τῆς Τουρκίας. Ὁρσίλομεν νὰ ταῖς ἀπαντήσωμεν ὅτι δικαιώτερος καὶ σκοπιμώτερος πόλεμος ἐκείνου, ὃν ἐμελετήσαμεν ἀπὸ πέντε ἤδη μηνῶν καὶ τὸν ὅποιον ἐπιβάλλεται ἡμῖν νὰ ἀρχήσωμεν, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Δὲν ζητοῦμεν κατακτήσεις, οὔτε ξεσχίζομεν διεθνεῖς συνθήκας. Ἐπιδιώκομεν τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀδελφῶν διατελούντων ὑπὸ κτηνώδη δουλείαν καὶ δεκνύομεν ἀπειρον σεβασμὸν πρὸς τὰς τῶν ἰσχυρῶν ἀποφάσεις, ἀς ἄλλοι περιεφρόνησαν, καὶ ὧν ἡμεῖς θέλομεν τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν.

Ἄλλ' ἀν ἐπιμεινῶμεν, θὰ μεταχειρισθῶσιν ἐναντίον ἡμῶν βίαν. Τύχη ἀγαθὴ. Ἄν ἦνε πεπωμένον ἢ ἀτιμοσθῇ τῶσον ἀνικδῶς ὁ σημερινὸς αἰὼν ὑπὸ τῶν μεγάλων καὶ πεπολιτισμένων ἔθνων τῆς Εὐρώπης, τί πρὸς ἡμᾶς; Αἰσχος καὶ ἀνάθεμα αἰώνιον εἰς ἐκείνους, οἵτινες, ἀντὶ νὰ τοξεύσουν καὶ φονεύσουν τὸν ἐπὶ τόσους αἰῶνας κατὰ τρώγοντα τὰ σπλάγγνα τοῦ Προμηθέως κατηραμένον γύπα, τὸν περιθάλλουσιν ἐξεναντίας καὶ τὸν προφυλάττουσιν ὑπὸ τὰς κραταιὰς αἰγίδας τῶν Αἰσχύνῃ καὶ κατὰρα εἰς τοὺς τοιοῦτους. Τιμὴ εἰς τὴν μικρὰν Ἑλλάδα.

Πλὴν διὰ νὰ ἔχωμεν τὸ δικαίωμα νὰ λαλῶμεν τοιαύτην γλώσσαν πρέπει νὰ δεῖξωμεν ὅτι εἴμεθα ἔτοιμοι τὰ πάντα νὰ θυσιάσωμεν ἐκτὸς τῆς τιμῆς. Θὰ μᾶς κρατήσουν τὴν δεξιὰν χεῖρα κατὰ θάλασσαν; Τότε ἡμεῖς θὰ πολεμήσωμεν μὲ μόνην τὴν ἀρισερὰν κατὰ ξηρὰν. Θὰ μᾶς κρατήσουν καὶ τὴν ἀρισερὰν δι' ἀποκλεισμὸν τῶν λιμένων; Ἄς ἐξακλόουθῶμεν πολεμοῦντες μετὰ ὀδόντας μέχρι οὗ ἢ αὐτοὶ οὗτοι οἱ χριστιανοὶ τῆς Εὐρώπης ἢ οἱ προσατευόμενοί των Τούρκοι μᾶς ἀποκόψουν καὶ τὴν κεφαλὴν. Μήπως ὁ Κυναίγειρος δὲν ἦτον Ἕλληνας;

Οὐδόλως φοβόμεθα νὰ ἐλεγχθῶμεν ὡς

ἀνακριβῶς ἐρμεινεύοντες τὸ ἔθνικόν φρόνημα, τοιαῦτα γράφοντες. Καὶ ἔμως ἐν τῇ καθόλου κυβερνητικῇ ἐνεργείᾳ δὲν διερᾷ τις δυσυχῶς τὴν γοργότητα ἐκείνην, ἣν παραπλήσια περιστάσεις ἀπαιτοῦν. Φαίνεται ὅτι ὁ δαίμων τῶν ἀβεβαιότητων καὶ τῶν διζαγμῶν δηλητηριώδη ἔσχεν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ψυχῶν τῶν κυβερνῶντων τὴν χώραν. Οὐδὲ δυνάμεθα δι' ἄλλης ὑποθέσεως νὰ ἐξηγήσωμεν διὰ τί δὲν σπεύδουν νὰ μεταδώσουν εἰς τε τὸν στρατὸν καὶ τὸν λαὸν τὸ πῦρ ἐκεῖνο τῆς ἀποφασιστικῆς ἐνεργείας, ὅπερ ἐν παραμοναῖς πολέμου ἐμπνέει καὶ ἐνθουσιάζει. Βῆται ἄρα νομίζουσι οἱ πηδάλιοιχοῦντες σήμερον τὸ κλυδωνιζόμενον τῆς πολιτείας σκάφος ὅτι διὰ τῆς μέχρις ἀνίας καὶ κατὰ κόρον δημοσιεύσεως ὅτι συγκροτοῦνται καθ' ἑκάστην ὑπουργικὰ συμβούλια ὅτε μὲν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Βασιλέως, ὅτε δὲ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Καλίνσκη καὶ τοῦ Τυτάλδου Κοζάκη, σχηματίζει ὁ κόσμος πεποιθῆσιν περὶ τοῦ ὅτι γίνονται σπουδαῖαι καὶ σοβαραὶ πρὸς πόλεμον ἐνεργεῖαι; Αὐτὰ ὄχι μόνον δὲν κἀνουν καμμίαν ἐντύπωσιν, ἀλλὰ θεωροῦνται καὶ ὡς γελοῖα, καὶ οὔτε ἐπρεπε μάλιστα νὰ γίνωνται γνωστά, ἵνα διασαλπίζωνται ἔπειτα ὑπὸ τῶν μὴ ἔχουσῶν σποδαιότερόν τι νὰ εἰπωσιν Ἀθηναϊκῶν συναδέλφων.

Ἄς προσέξουν καλῶς οἱ τὰ κοινὰ σήμερον διέποντες μήπως ἀποφράξουν τὴν πρὸς τὸν ἔξωτερικὸν πόλεμον ἀγούσαν, διότι τότε ἀνοίγεται ἡ ἀγούσα πρὸς τὸν ἐσωτερικόν, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει δὲν πιστεύομεν ὅτι εἶνε οἱ τελευταῖοι, οἵτινες θὰ γελάσουν.

Δημαγωγικά.

Τὰ ἀπὸ τινος χρόνου διαδραματιζόμενα παρὰ τῷ δυσμοίρῳ ἡμῶν ἔθνει ἀπέδειξαν τρανώτατα ἀπ' ἐνὸς μὲν τὸ εὐερέθιστον καὶ εὐφάνταστον τοῦ ἐλληνικοῦ χαρακτήρος, καὶ τὸν σωδονισμὸν αὐτοῦ, ἀπ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐπιτυχίαν προφανεστάτης δημαγωγίας. Ἀμφιβάλλομεν ἂν μέχρι σήμερον ἐπέτυχεν εἰς ἔθνος τι δημαγωγὸς καταδηλότατος, ἔσον ὁ κ. Δεληγιάννης παρ' ἡμῖν. Πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν ὁ κ. Δεληγιάννης ἀνεδείχθη ὁ ἐμβριθέστατος γνώστης τῶν ἐλαττωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων τοῦ Ἑλλήνος. Ἐκ τῆς ἀκριβοῦς δὲ ταύτης γνώσεως τοῦ Ἑλλήνος ἀρετηρίαν λαβῶν τὴν ὄλην του πολιτείαν ἐρύθμισεν εἰς ταύτην βασιζόμενος. Πάντοτε συμπαθεῖ πρὸς τὰ παθήματα τοῦ Ἑλλήνος καὶ τοῦ ἐλληνικοῦ γένους, ὡς γνήσιος Ἕλληνας εἰς πᾶν του

ἄημα πράττει μὲν πρὸς τὸ φαινόμενον πᾶν ὅ,τι δυνατόν νὰ κολακεύσῃ τὸν ἐλληνικὸν ἐγωισμόν, ἐργάζεται δὲ ἐνδομύχως καὶ ἐνδελεχῶς πρὸς διατήρησιν του ἐν τῇ ἐξουσίᾳ καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς πατριαστικῆς του δυνάμεως. Θέλομεν ἀφήσει εἰς αὐτὰ τὰ πράγματα νὰ μαρτυρήσωσι τὴν ἀλήθειαν τῶν ἀνωτέρω σκέψεῶν μας.

Ὅλοι ἀκόμη ἐνθυμούμεθα τὸν πόνον τοῦ ἀνδρός καὶ τὴν θείαν κραυγὴν ἣν ἐξέβαλε κατὰ τῆς βαρύτητος τῶν Τρικουπικῶν φόρων. Συνέκλαιε μετὰ τοῦ πάσχοντος λαοῦ καὶ δακρῶν σχεδὸν πάντοτε ὠμίλει περὶ τῆς ἀκολασίας καὶ σπατάλης τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως. Τσαούτην δὲ ἐθεώρει τὴν ἔθνικὴν συμφορὰν, ὥστε πρὸς ἀποσβῆσιν αὐτῆς δικαιοτάτον ἐνόμισε νὰ ἰδρῦσῃ ἐπαναστατικούς συλλόγους ἐν Ἀθήναις ἀγριωτέρους καὶ ἐπιτήρησιν τῆς Παρισιανῆς κοινότητος, νὰ συνετάρισθῃ δὲ μὲ διάφορα φαῦλα στοιχεῖα καὶ νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἐλλογικὸν ἀγῶνα ὑποσχόμενος ἀληθῆ σεισάχθεια ν. Οὐδέποτε ἡ ἱστορία ἀναφέρει τοιαύτην δημαγωγὸν πορείαν, ἣν δύναται ἕκαστος νὰ χαρακτηρίσῃ προσηκόντως. Οὔτε ἀναφέρεται λαὸς ἐμπειρῶν εἰς τὰ δικτυα τοιαύτης χονδροειδεστάτης δημαγωγίας τυφλώτερον τοῦ ἐλληνικοῦ. Ἡ ἐπιτυχία τῆς δημαγωγίας ὑπῆρξε πληρεστάτη. Ἐπόμενον δὲ ἦτο ὅτι ἡ τοιαύτη ἐπιτυχία ὑπῆρξε διὰ τὸν κ. Δεληγιάννην φανὸς πολύσματος καθοδηγῶν αὐτὸν ἐν τῷ μέλλοντι. Τότε διηνοίχθησαν αὐτοῦ οἱ ὄρθαλοι καὶ κατενόησεν, ὅτι ὁ μόνος τρόπος τοῦ διοικεῖν τοὺς Ἕλληνας εἶνε ὁ ἀπᾶς προσπορίσας αὐτῷ καταπληκτικὴν ὄσω καὶ ἀνέλπιστον ἐπιτυχίαν.

Ἐντεῦθεν μετ' ὀλίγον εἶδομεν αὐτὸν εἰς τὸ φαινόμενον ἐνδυσθέντα τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἄρεως, ζητήσαντα ἅπαν τὸ χρῆμα τοῦ ἔσω καὶ ἔξω ἐλληνισμοῦ, καὶ ἀπαιτήσαντα ὄλον αὐτοῦ τὸ αἷμα. Τὸ δυστυχὲς ἔθνος παρεχώρησε τὰ πάντα. Ἐνώπιον οὐδεμιᾶς θυσίας ὑπεχώρησεν. Ἐνῶ δὲ τὰ πάντα ἐφαίνοντο πῦρ καὶ σίδηρον ἐξεμῶντα κατὰ τῆς γείτονος χώρας, παρετηρήθη τὸ παράδοξον φαινόμενον νὰ παρασημοφορηθῇ ὁ ἡμέτερος πρέσβυς ἐν Κωνσταντινουπόλει καθ' ἣν στιγμὴν περιεμείνετο λογικώτατα ἢ ἀποκομπῆ του. Πιστεύομεν ὅτι ὁ χρόνος θέλει ἀποκαλύψει, καὶ ὄχι ἀργά, τὸν λόγον τοῦ παραδόξου τούτου φαινομένου, λόγον ὃν ὁ κ. Δεληγιάννης ὡς εὐτυχῆς θνητὸς γινώσκει μόνος ἐξ ὄλων τῶν ὁμοεθνῶν του. Τσαούτη δὲ ἦτον ἡ ἀποκλειστικὴ ἀρροσίωσις εἰς τὰ τῆς Πατρίδος, ὥστε δὲν ἐδίστασε νὰ κλείσῃ καὶ τὸ Πανεπιστήμιον ἵνα μὴ ἔχη τοὺς νεανίας ἐν τῇ Πρωτευούσῃ ταράττοντας τοὺς πατριωτικούς του κύκλους. Ἄπαις ὡς

δὲν δύναται ἀκόμη νὰ ἐννοήσῃ ὅποιον καὶ ὁ-
πῶσον κακῶν ἐγένετο παραίτιος εἰς ὁλόκληρον
γενεάν. Ἐάν οἱ ἄγαν πατριῶται καὶ οἱ
θελεασθέντες ἐδέχθησαν ἀγογγύστως τὴν ἐ-
λευθερίαν ταύτην πρῶτον τῆς διοικήσεώς του,
ἔχομεν πεποιθήσιν ὅτι ἡ ἱστορία θέλει κατα-
τάξῃ ταύτην μεταξύ τῶν παρατολμωτέρων
καὶ παραλογωτέρων πράξεών του. Οὐδεὶς λό-
γος δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν διακοπὴν
τῶν μαθημάτων τοῦ ἀνωτέρου ἐκπαιδευτηρίου,
λυπούμεθα δὲ μόνον διότι ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλό-
τιμος συμπολίτης ἡμῶν κ. Κοντογούρης ἐδέ-
χθη νὰ γίνῃ ὄργανον τοιαύτης καὶ τοσαύτης
ἐθνικῆς ζημίας. Ἐντούτοις καὶ τὸ πείραμα
τοῦτο ἐπέτυχε, καὶ οἱ πολλοὶ ἐπίστευσαν ὅτι
πρέπει νὰ ἀρεθῇ ἐντελῶς ἡσυχος ὁ κ. Πρωθυ-
πουργός, καὶ ὅτι δίκαιον εἶνε ἐπειδὴ ἐγὼ
εἶμαι στρατιώτης καὶ δὲν δύναμαι ν' ἀκούω
μαθήματα, δίκαιον εἶνε καὶ ἂν ὅστις δὲν εἶται
στρατιώτης νὰ μὴν σκόψῃ μαθήματα.

Εἶπομεν, ὅτι ὁ κ. Δεληγιάννης ἐνεδύθη
τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἄρεως· παραδόξως ὅμως
τὰ πράγματα δὲν συμφέρουν πρὸς τὸ ἀρειμά-
νιον τῆς περιβολῆς του. Τὸ εἰς τὴν πρόσκλη-
σίν του σύσσωμον δραμὴν ἔθνος παρεδόθη εἰς
πᾶν ἔτι ἦτο δυνατόν νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ἀ-
πογοήτευσιν. Ἡ γυμνότης τῶν ἀγωνιστῶν
τῆς Πατριδος καὶ ἡ ἐλευσιότης τῆς ἐγγένει
ἐπιμελητείας θέλουσιν ἀποτελέσει ἐποχὴν εἰς
τὰ χρονικά μας. Τὸ δὲ χεῖριστον πάντων ἡ
καὶ εἰς τοῦτο τὸ κεφάλαιον ἐκτακτος μέριμνα
περὶ τῶν συμπερόντων τῆς πατρίδος θέλει ἀπο-
τελέσει φαεινὸν τῆ δημοκρατικῆς στέφανον ἀπαρ-
ξωμένον ἐξ ἀθέων ὑπερριάλου πατριωτισμοῦ
καὶ ἀκανθῶν τοῦ ἐλευσινοτέρου πατριωτισμοῦ.
Περὶ τὸν νὰ εἴπωμεν πλείονα ἐπὶ ἀντικειμέ-
νου ἐκτυλισσομένου σκανδαλωδέστατα πρὸ
τῶν ὀφθαλμῶν ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους. Ἐάν τὸ
ἔθνος δὲν βλέπῃ, εἶνε ἄξιον τῆς τύχης του.

Ἄλλὰ τὰ πράγματα χωροῦσιν ἐπὶ τὰ
πρόσω, ὁ δὲ χρόνος δὲν ἀνταποκρίνεται οὐδα-
μῶς πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τοῦ ἔθνους, οὔτε
πρὸς τὰς ὑποσχέσεις τῆς κυβερνήσεως. Μωρὸς
θὰ ἦτο ὁ κ. Δεληγιάννης ἐάν ἐγκατέλειπε τὴν
διὰ τόσης ἐπιτυχίας στεφθεῖσαν μέθοδόν του.
Αἱ Δυνάμεις μᾶς πιέζουσι, τῆς Ἀγγλίας πρω-
τοστατούσης. Ἐνόησεν ἄριστα ὅτι ἡ εὐαι-
σθησία τοῦ Ἕλληπος ὕψιστον καὶ κριτικὸν
πρᾶγμα. Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διαφύγῃ εἰς αὐ-
τὸν ἡ εὐκαιρία. Τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Ρουμβόλδ
ὑπηρετήσεν ἄριστα τὰ σχέδιά του. Καὶ ὁ ἐλ-
ληνικὸς λαὸς ἐχειροκρότησεν ἀπ' ἄκρου εἰς
ἄκρον τὴν ἀνδρικήν δῆθεν ἀπάντησίν του πρὸς
τὸν παρεκτραπέντα δῆθεν ἀντιπρόσωπον τῆς
Ἀγγλίας. Ὁ χρόνος θέλει διαφωτίσει καὶ τὸ
ἐπεισόδιον τοῦτο· εἰς τοὺς ὀλιγώτερον Ἕλλη-
νας δὲ εἶμιν πάντοτε ἡ ἀπορία τίνας ἔνεκεν
ἐδόθη τοιαύτη ἀξία καὶ τοιαύτη δημοσιότης
εἰς συμβάν ἀμφισβητούμενον, λαβὸν χώραν
κατ' ἴδιον ὅπως μεταξύ τοῦ ἡμετέρου πρω-
θυπουργοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου μεγάλης
εὐεργετικῆς Δυνάμεως τῆς ὁποίας τὴν προσ-
τασίαν πάντοτε ἐπέζητήσαμεν, ἀπὸ τῆς συν-
δρομῆς τῆς ὁποίας πλειστάκις ὠφελήθημεν,
καὶ τὴν συνδρομὴν τῆς ὁποίας ἐν κρισιμωτάτῃ
ἐθνικῇ στιγμῇ κατὰ τὸ 1826 ἀποκλειστικῶς
ἐζήτησαν οἱ ἡμέτεροι πατέρες, μὴ ἐξαιρουμέ-
νου οὔτε αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοῦ κ. Δεληγιάννη.
Ἐντούτοις ἡ ἐπιτυχία τοῦ παιγνιδίου ὑπῆρξε
πληρεστάτη.

Καὶ βαδίζομεν ἤδη τὴν αὐτὴν πορείαν. Ἀ-
ναγγελλόντος ὅτι ὁ εὐρωπαϊκὸς στόλος θέλει

παρεμποδίσῃ πᾶσαν κατὰ θάλασσαν ἐνέργειαν
τῆς Ἑλλάδος, ὁ κ. Δεληγιάννης διέταξε τὸν
ναύαρχον Κανάρην νὰ ἐξέλθῃ τῆς Σαλαμίνας.
Διὰ τοῦ παρακαλῶ; Ἀνέπνευσεν ὁ Ἕλλη. λαὸς,
νομίζων ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μεγάλου τινὸς σχε-
δίου. Οὐδὲν τοιοῦτον. Ὁ κ. Κανάρης περιή-
γαγεν ἀπλῶς τὸν Ἕλληνικὸν στόλον μετ' ἐρυ-
θρᾶν, ὡς λέγεται, σημαίαν, καὶ εἶτα τὸν ἐπα-
νέφερον εἰς Σαλαμίνα σῶον καὶ ἀκέραιον. Ἐν
τούτοις καὶ τὸ μικρὸν τοῦτο παιγνίδιον ἐπέ-
τυχε, οὐχὶ μικρᾶς εὐχαριστήσεως ἐπελευθέρσεως
εἰς τὸν ἐθνικὸν μας χαρακτήρα. Ἄλλ' ὅπως
ἡ μία ἐπιτυχὴς ἐπιχείρησις ἐνθαρρύνει πρὸς
μείζονα ὁ κ. Δεληγιάννης ἐξετόξευσε τὴν
γνωστὴν ἐκείνην ἐγκύκλιον, δι' ἧς ἐπέριπτε
τὴν εὐθύνην τυχόν τῆς κατὰ θάλασσαν συγ-
κρούσεως μεταξύ Ἕλληνικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ στό-
λου εἰς τοὺς αἰτίους τῆς προσβολῆς τῆς ἑλλ.
ἀνεξαρτησίας. Ἐδῶ, Σὺς ὁμολογῶ, σταματᾶ
ὁ νῦν μου. Ἡ τέλμη, διὰ νὰ μὴ εἴπω ἄλλο
τι τοῦ Πρωθυπουργοῦ μας, ὑπερέβη πᾶν ὄ-
ριον. Νὰ ἀπειλῇ τὴν δύναμιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν
πάντοτε ὠφελήθημεν, καὶ πάντοτε ἐλπίζομεν,
τῆς ὁποίας τὴν ἀρωγὴν ἐν παντί καὶ πάν-
τοτε ἐπιζητούμεν ἔχει ματαιώσῃ, ἡ τις μόνη
μᾶς ἔσωσε κατὰ τὸν μεγάλον ἀγῶνα, εἶνε τι
τερατώδες, εἶνε τι ἀκατάληπτον. Διὰ τοῦτο
ἀφίρων κατὰ μέρος τοὺς ἀπλοῦς Ἕλληνας
χειροκροτοῦντας διὰ τὴν τοιαύτην ἀνδρικό-
τητα τοῦ Πρωθυπουργοῦ των, ἐσκέφθη τί-
νες ἄρα γε νὰ ἦνε οἱ σπουδαῖαι καὶ μυστικοὶ
λόγοι δι' οὓς ὁ Πρωθυπουργός μας ἐτέλμησε
τοιοῦτον τι κατὰ Δυνάμεως, ἡ τις δύναται
νὰ τὸν κατασυντρίψῃ ὡς τὸν ἐλάχιστον μύρ-
μιγγα πολλὰ καὶ πολυτρόπως. Ἀστρα-
πηδὸν διήλθον τοῦ νοός μου αἱ ἰδέαι τῆς ἐ-
σχάτης δημαγωγίας, τῆς ἐσχάτης βλακειᾶς
ἢ συμπαιγνίας τινὸς μυστηριώδους τὴν ὁ-
ποίαν ὁ χρόνος θέλει ἀνακαλύψῃ.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ μέχρι τοῦδε. Δὲν ἀμ-
φιβάλλω, ὅτι τὸ μέλλον θὰ ἦνε συνέχεια τοῦ
παρελθόντος. Ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοὶ ἐθεώρησα
καθῆκον μου νὰ εἴπω τὰ ὀλίγα ταῦτα, διότι
πιστεύω ὅτι ἐκπίπτει τῆς ἀνθρωπίνης του ἀ-
ξίας ὅστις ἐμπίπτει εἰς παγίδας τόσο χον-
δροειδεστάτας οἷαι αἱ ἀνωτέρω ἐκτεθείσαι,
θέλω δὲ προσεχῶς ἐκφέρει τὴν ταπεινὴν μου
γνώμην τί δέον γενέσθαι ἀπέναντι τῆς τόσο
ἐπιτυχῶς ἀπὸ τινος χρόνου ριζοβολήσασθαι
παρ' ἡμῖν δημαγωγίας, ἡ τις ἀναγκαίως ἀγεῖ
ἡμᾶς εἰς ὕλικὴν καὶ ἠθικὴν καταστροφὴν, ἀ-
πέναντι τῆς ὁποίας δυστυχῶς τοσοῦτον ἐχα-
νώθημεν, ὥστε μετὰ βεβαιότητος δυνάμεθα
νὰ διαβεβαιώσωμεν πάντας ὅτι ὁ Ἕλλη. λαὸς
ἀπώλεσε πάντα ἀνθρωπισμὸν, καὶ ὅτι ἀφαι-
ρουμένων ὀλίγων ἀθωοτάτων συλλαλητηρίων
καὶ ὀλίγων διαμαρτυρήσεων οὐδεὶς ἔχει νὰ φο-
βηθῇ τι πλέον.

Ἰδιότροπος.

Καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τὸ κοινὸν κατ' αὐτὰς
διατελεῖ ἔρμαιον τῶν δεινότερων ἀνησυχῶν καὶ
ἀμφισβησιῶν περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς μεγάλης ἐ-
θνικῆς ὑποθέσεως ἡ τις ἀπασχολεῖ πρὸ πολλοῦ ἤδη
τὴν κοινὴν τοῦ τόπου συνειδήσιν. Αἱ ἀντιφατικαὶ
ἐπὶ τοῦ προκειμένου πληροφορίαι, αἱ διάφοροι καὶ
ἐκ διεμέτρου ἀντίθετοι γνώμαι τοῦ Ἀθηναϊκοῦ
τύπου, περὶ τῶν ἐλπίσεων τῆς κυβερνήσεως καὶ
κατὰ τὰς τὴν διαφορομένη ἔννοια τῶν ἐπισήμων τῆς
κυβερνήσεως δηλώσεων, οὐκ ὀλίγον συντελοῦσιν
εἰς τὴν ἀμηχανίαν τοῦ ἐπαρχιακοῦ κοινού. Τὸ ἐ-

παρχιακὸν κοινὸν δὲν ἔχει βεβαίως τὰς ἀξιώσεις
τοῦ Ἀθηναϊκοῦ πλήθους ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀμεσον
συμμετοχὴν του εἰς τὰ πράγματα τῆς πολιτείας,
οὐδ' ἀξιοὶ νὰ ζητηταῖ ἡ γνώμη του κατὰ πᾶσαν
φάσιν τοῦ μεγάλου ζητήματος καὶ κατ' αὐτὴν
νὰ κανονίζηται ἡ κυβερνητικὴ ἐνέργεια· μετὰ τι-
νος μάλιστα ἀπορίας παρατηρεῖ ἀπὸ τινος ὅτι πρὸς
ἰκανοποίησιν καὶ κορεσμὸν τῆς Ἀθηναϊκῆς πολυ-
πραγμοσύνης, δὲν διατάζουσιν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ
νὰ ρίπτωσιν αὐτῇ πολὺ δύσπεπτον τροφὴν. Τὰς
πληροφορίας δηλονότι περὶ κινήσεως τοῦ στρατοῦ,
περὶ ἀξίσεως καὶ ἐναποθέσεως τῶν προμηθειῶν,
περὶ τῶν ἀναμενομένων ὀπλων καὶ πλοίων· μὴδὲ
τῶν διακοινώσεων ἐφείσθησαν, οὐδὲ τῶν προφορι-
κῶν διαλέξεων τῶν πρεσβευτῶν· τέλος ἐξήζηώθη τὸ
Ἀθηναϊκὸν κοινὸν νὰ γνωρίσῃ ἐκ τῶν προτέρων
καὶ αὐτὸ τὸ στρατηγικὸν σχέδιον ὅπερ ἦτο ἐτοι-
μον νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν καὶ ἐκτελεσθῇ, ἀλλ'
ὅπερ ἐματαιώσεν ἡ ἀπόφασίς τῶν Δυνάμεων δι'
ἧς ὁ ἡμέτερος στόλος τίθεται ἐκτὸς τῆς ἐνεργείας,
νὰ γνωρίσῃ δὲ συνάμα ἐν ὄψει αὐτοῦ ταῖς λεπτο-
μερείαις καὶ τὸ νέον ὅπερ τεθήσεται εἰς ἐνέργειαν
λίαν προσεχῶς καὶ εἰς τὸ πείσμα ἐκείνων οἵτινες
ἐπίστευσαν ὅτι διὰ τῆς ἀπραξίας τοῦ ἡμετέρου
στόλου θὰ παραλύσῃ καὶ ματαιώσῃ πᾶσαν
ἡμῶν ἐνέργειαν. Δὲν ζηλοτυπεῖ τὸ ἐπαρχιακὸν κοι-
νὸν τὴν Ἀθηναϊκὴν πολυπραγμοσύνην ἡ τις κορέν-
νεται τόσο εὐκόλως ἐν τῇ βουλίμῃ τῆς, ἀπορεῖ
ὅμως καὶ ἐξίσταται πρὸ τῆς κυβερνητικῆς ἀρι-
στειότητος, διότι μέχρι τοῦδε ἐγνωρίζον ὅτι ἡ ἐν
τοιαύταις κρίσεσιν στιγμαὶς ἀποκαλύψις καὶ ἄλλ-
λων μὲν πραγμάτων, στρατηγικῶν ὅμως ἢ πολε-
μικῶν σχεδίων ἦτο καὶ ἐθεωρεῖτο ἐγκλημα ἐ-
σχάτης προδοσίας καὶ οἱ αὐτοῦργοι αὐτοῦ ὀθ-
νάτω ἐτιμωροῦντο. Πῶς κατορθώνομεν ἡμεῖς ὄλα
αὐτὰ νὰ τὰ ρίπτωμεν εἰς τοὺς δρόμους, νὰ τὰ κη-
ρύττωμεν, νὰ τὰ πομπεύωμεν, ἀνευ ἐθνικῆς ζῆ-
μίας εἶναι τῆ ἀληθείας ἀξιοθεώρηστον. Τὸ Ἀθη-
ναϊκὸν κοινὸν δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐγ-
κράτειαν εἰδήσεων καὶ ἐν ἐλλείψει παρουσῶν τοι-
ούτων καὶ τῆς ἡμέρας ἀξιοὶ νὰ γνωρίσῃ τὰ μέλ-
λοντα γενέσθαι καὶ τὰ μελετώμενα. Προαλειφο-
μένης τῆς Ἑλλάδος εἰς μέγαν ἀγῶνα τὸ κοινὸν
τῆς πρωτεύουσῃς θέλει νὰ γνωρίσῃ τί θὰ πράξῃ
ἡ Κυβέρνησις τοῦ τόπου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει
καὶ τί ἐν τῇ ἄλλῃ καὶ τοῦτο πρέπει νὰ τὸ ἀ-
κούῃ καθ' ἐκάστην πρωτὴν ἐκ στόματος τοῦ Πρω-
θυπουργοῦ. Αὐτὰ βεβαίως εἶναι δημοκρατικὰ ἔμ-
φυτα δυσκόλως καταστέλλόμενα, ἀλλ' εἶναι καὶ
ἀσύνετα συνάμα ἔργα περιάγοντα εἰς τὸν ἔσχα-
τον κίνδυνον τὰς ἐθνικὰς ὑποθέσεις. Ἄλλ' ἂν ἦτο
τοῦτο μόνον ὑπομονή, ἀλλ' αἱ ἀξιώσεις τῶν πα-
τριωτῶν τῆς Πρωτεύουσῃς ἐξικονοῦνται ἀκόμη πε-
ραιτέρω· ἕκαστος ὁμιλος καφφενείου, ἕκαστος σωμα-
τεῖον, ἕκαστη συντεχνία, μὴδὲ τῆς τῶν ἐφημε-
ριδογράφων ἐξαιρουμένης, ἀξιοῦσιν ὅπως ἡ ἐπὶ τοῦ
μεγάλου ζητήματος Κυβερνητικὴ ἐνέργεια θάινῃ
ἀπαρεγκλίτως ἐπὶ τῶν ἐμπνεύσεών των καὶ νὰ
ἦναι ἐκτελεστῆς εὐπειθῆς αὐτῶν. «Πρέπει νὰ
προχωρήσωμεν,» «πρέπει νὰ σταματήσωμεν,»
«πρέπει ν' ἀλλάξωμεν στρατηγικὸν σχέδιον,» «νὰ
κασώμεν τὰ ἀνάκτορα,» «νὰ καταλάβωμεν τὴν
Θεσσαλονίκην,» «ὄχι, τὰ Ἰωάννινα» καὶ ὄλα
αὐτὰ νὰ τὰ ἐκτελεσθῇ ἡ Κυβέρνησις ἀνυπερθέτως,
διότι ἄλλως εἶναι κυβερνήσις προδοτικὴ καὶ αὐ-
τοδικαίως ἕκαστος πολίτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ
φρονεῖ τὰ ἀπαρτίζοντα αὐτὴν μέλη εἰς τὸν δρό-
μον ὡς σκύλους. Ἐχόν τὸ ἐπαρχιακὸν κοινὸν ὑπ'
ὄψιν του ὄλα ταῦτα φρονεῖ ὅτι πρὶν ἢ ἐλευθερώ-
σωμεν τοὺς ὁμοφύλους ἐκ τῆς Τουρκικῆς δουλείας,
πρέπει νὰ ἐλευθερώσωμεν τὴν κυβερνήσιν μας ἐκ
τῆς δουλείας τοῦ πλήθους τῶν Ἀθηνῶν, ἡ τις ἐ-
γένετο καὶ διὰ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν ἄλλην Ἑλ-
λάδα δουλεῖα ἀφόρητος.

Ἡ πίεσις τῶν Δυνάμεων.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Λονδίνου εἰς τὴν Παρισίην.

«Εφημ. των Συζητήσεων»: Αίχθισιναι δηλώσεις του κ. Γλάδστωνος εν τῇ βουλῇ τῶν Κοινοτήτων και τοῦ λόρδου Ρώσβερν εν τῇ ἄνω βουλῇ ἐπεκύρωσαν τὰς ὑπὸ τῶν πρῶτων ἐφημερίδων ἀναγραφείσας φήμας περὶ πειθανῆς ἐνεργείας τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου ἐναντίον τοῦ ἑλληνικοῦ. Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω, ὅτι αἱ διαταγαὶ τοῦ ἀγγλοῦ ναυάρχου εἰσὶ σαφέσταται και ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβερνήσις εἶναι διατεθειμένη πρὸς ἐνεργείαν ἐπὶ τῷ ἐλαχίστῳ ὑπόπτῳ κινήματι τῶν ἑλληνικῶν πλοίων. Εἰς τὴν συνστάσει ὑποπτόν τιν κίνημα; Περὶ τούτου θέλει κρίνει ὁ ναύαρχος ὁ διοικῶν τὴν μοίραν καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, τὸ ἀφεθὲν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ναυάρχου δὲν καταλέγεται μεταξὺ τῶν μικροτέρων κινδύνων τῆς καταστάσεως. Πάντως ὅμως, οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν δύναται νὰ ὑπάρξῃ περὶ τῶν διαθέσεων τῆς Ἀγγλίας ἧτις ὅσον ὀλίγον και ἀνογῆ ἑαυτὴν ὑποστηρίζομένη (και ὑποστηρίζεται, ὡς λέγουσιν, ἐντόνως ὑπὸ τῆς Γερμανίας) θὰ ἐνεργήσῃ και δὲν θὰ δισταῖ και νὰ κανονιοβολήσῃ ἐὰν κρίνῃ ἀπαραίτητον τὴν καταφυγὴν εἰς τὴν θίαν. Ἡ τόσον ἐνεργητικὴ στάσις τοῦ φιλελευθέρου ὑπουργείου ἐξηγεῖται ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ κ. Γλάδστωνος, ὅπως παρακλύσῃ, ἐφ' ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐξωτερικὴν περιπλοκὴν, ὅπως δυναθῇ νὰ ἀφιερωθῇ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὰς ἐσωτερικὰς τοῦ κράτους ὑποθέσεις.

Ἡ ἄγνωστος εἶνε ὁ τύπος, ὑπ' ὃν θὰ γείνη ἡ ἐπέμβασις τοῦ στόλου ἐὰν δηλονότι θὰ περιορισθῇ νὰ ἀποκλείσῃ τὸν ἑλληνικὸν στόλον ἐν Σιλαμί, ἢ ἀπὸ ἀποκλείσει αὐτόν, ὁ ἀγγλος ναύαρχος θὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ ἀφοπλισθῇ. Πρὸς τὸ παρόν, φαίνεται ἡκιστα πιθανόν, ὅτι οἱ Ἕλληνες θὰ ὑποταχθῶσι και θὰ ὑποκύψωσι εἰς τὴν πίεσιν τῶν δυνάμεων εἶνε πράγματι δύσκολον νὰ ὑποθέσῃ τις, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἀληθινῶν δύναται νὰ ἀπαρνηθῇ τὰς ἰδέας του μέχρι τοῦ σημείου τούτου. Ἀφ' ἑτέρου, ὁ κύριος Τρικοῦπης ἀπεδείξατο τὴν πολιτικὴν τῆς ἀντιστάσεως ἐξ ἴσου πρὸς τὴν παρούσαν κυβερνήσιν. Δέον λοιπόν, ὅπως ἡ Ἑλλάς ὑποταχθῇ, νὰ ἀποχωρήσῃ ὁ κύριος ἀληθινῶν και ὁ βασιλεὺς νὰ καλέσῃ εἰς τὴν ἀρχὴν ἀνθρώπους μετριοπαθεῖς, οἵτινες συγκροτοῦντες ἄχρον ὑπουργεῖον και μὴ δεσμευόμενοι ὑπὸ προγενεστέρων διακρίσεων δύνανται χωρὶς νὰ ἐλθῶσι εἰς ἀντίθεσιν πρὸς ἑαυτούς, νὰ ὑποταχθῶσι εἰς τὰ θελήματα τῆς Εὐρώπης. Τὸ τελευταῖον τοῦτο μέσον παρουσιάζει θεβαίως κινδύνους τινὰς, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐξάψεως τῶν πνευμάτων και τοῦ βέβητος τῆς δημοσίας γνώμης. Ἀλλὰ ὑποστηρίζεται ὅτι δέον νὰ ἐπιζώμεν ἐπὶ τὸν ἑλληνικὸν πατριωτισμόν, ὅστις θὰ δυναθῇ νὰ διακρίνῃ τίνα τροπὴν δέον νὰ λάβῃ ἡ πολιτεία τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως πρὸς δώσωσιν τῶν ἀλλῶν συμφερόντων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν ποικίλων διαδόσεων και τῶν ἀντιθέτων πληροφοριῶν, περὶ τοῦ προγράμματος τῆς κυβερνητικῆς ἐνεργείας, ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ζητήματος, ὅπερ ἐπασχολεῖ σήμερον τὸν τόπον, αἱ ἐπόμεναι δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, γενόμεναι εἰς ἐπιτροπὴν ἀξιολογῶν πολιτῶν μεταδόντων πρὸς αὐτόν και πρὸς ἐπίδοσιν ψήφισματος πολιτικοῦ τινος συλλόγου, εἰσὶ πολυσήμαντοι και διὰ τοῦτο τὰς ἀναδημοσιεύομεν και ἡμεῖς.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπὶ τῇ ἄνω εὐκαιρίᾳ ἐλεξε ταυτα:

«Ὡς παρακαλῶ νὰ εὐχαριστήσῃτε τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου τὸν ὅποιον ἀντιπροσωπεύετε, παρακαλῶ ὅμως ὑμᾶς, πλὴν τούτου ν' ἀνακοινώσῃτε και εἰς τοὺς συναδέλφους ἡμῶν τοῦ Συλλόγου, και εἰς τοὺς ἄλλους συμπολίτας ἡμῶν ὅσους γνωρίζετε, ὅτι λησποῦμαι ἀκούων τὰς ἐκδηλουμένας ἐκδόσεις κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐν τῇ πόλει συγκινήσεις. Ἡ πατρις ἡμῶν, τῆς ὁποίας ἡ μέχρι

τούδε πολιτεία ὁμολογήθη ὡς σοβαρὰ και ἀξιόπρεπτις, πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν αὐτὴν μετριοχρημένη πολιτείαν, και μέχρι τέλους τῆς μεγάλης κρίσεως τὴν ὁποίαν διερχόμεθα. Ἐὰν διαδίδονται εἰς τὴν πόλιν ψευδολογίαι, ἀν' προσπῶθαι καταβάλλεται ἵνα ραδιουργηθῇ τὸ κοινόν, ἐὰν τυχόν και ἡ κομματικὴ ἰδιοτέλεια ἀγωνίζεται, κταεργαζομένη ν' ἀποπλανήσῃ τοὺς συμπολίτας ἡμῶν, σὰς παρακαλῶ, κύριοι, νὰ συμβουλευσῃτε πάντας νὰ ἐμμένωσι πιστοὶ εἰς τὸ φρόνημά των και ν' ἀποδιώκωσι εἰσηγήσεις παραπλασίας, τὰς ὁποίας δύναται νὰ ὀνομάσω ἡκιστα πατριωτικὰς. Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας δὲν ἐπρόκειτο ἡ Κυβέρνησις νὰ ὑποχωρήσῃ οὐδὲ νὰ μὴ ὑποχωρήσῃ, δὲν προέβη εἰς τὴν διαίρεσιν τοῦ στόλου εἰς μοίρας, πολλῶ δ' ἦσον, οὐδεμίαν ἔλαβεν ἀφορμὴν ἵνα ποιήσῃται χρῆσιν τῆς πειθαρχικῆς ἀξουσίας ἐπὶ τοῦ κυβερνῶντος τὸν στόλον, δὲν ἀπέλυσε οὐδεμίαν ἡλικίαν ἐκ τῶν ὑπηρετουσῶν εἰς τὸν στρατόν, δὲν προέβη εἰς οὐδεμίαν πράξιν, ἧτις ἡδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἔχει πολιτικὴν ἐννοίαν ἄλλην, ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὁποίαν πᾶσαι αἱ μέχρι τούδε πράξεις τῆς Κυβερνήσεως ἐδήλωσαν. Ἡ Κυβέρνησις δὲν μετέβαλε πολιτικὴν, ἀλλὰ και χθὲς και σήμερον οἱ συμπολίται ἡμῶν δὲν ἀκούουσι κατὰ πᾶσαν ὥραν, εἴμῃ φημιζόμενας ἐκάστην τῶν ἀνωτέρων εἰδήσεων. Ἐννοεῖτε φίλοι ὅτι εἰς ἐμὲ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξέλθω εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰόλου, και κατὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ διαψεύδω τὴν πληθὺν τῶν διαδιδόμενων ψευδολογιῶν. Ἐὰν ὅμως αὐταὶ γίνονται πιστευταὶ παρὰ τοῦ λαοῦ, ἐὰν ἐκάστη αὐτῶν συγκινεῖ τὰς ψυχὰς τῶν συμπολιτῶν μας, ἐὰν ἡ ἐκδήλωσις τῶν τοιούτων συγκινήσεων ἐξηγῆται ὡς ψυχολογικὴ ταραχὴ, βεβαίως μειοῦται ἡ ἀξιόπρεπτις και σοβαρότης ἡμῶν. Τοιαύτη δὲ μείωσις ζημιῶν καιρίως τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους. Ἡμεῖς οἵτινες ἐτύχασμεν ἐν τῇ Κυβερνήσει ὑπέχουμεν μεγάλην εὐθύνην διὰ τὴν καλὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, παρακαλοῦμεν ὅμως τοὺς συμπολίτας ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, νὰ ἐλέγξωσι ἡμᾶς και νὰ μᾶς ζητήσωσι εὐθύνας τῆς πολιτείας μας, ἀλλὰ κατὰ στάδιον τόσο κρίσιμον, ὅσον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον διανύομεν νῦν, νὰ μὴ καθιστῶσι δυσχερὲς τὸ ἔργον ἡμῶν, διὰ συγκινήσεων ἀναίτιων, ἀλλ' ἐπιζήμιων.»

ΔΙΑΦΟΡΑ

Γράφουσιν ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας πιστεύεται ἐκεῖ μετὰ τινος θετικότητος ὅτι ἐγένετο ἐναρξίς διαπραγματεύσεων μεταξὺ Ἑλλάδος και Τουρκίας, περὶ διευθετήσεως τῶν μεθοριῶν πρὸς ὄφελος τῆς πρώτης και ὅτι πρὸς τοῦτο και τηλεγραφήματα διημερίθησαν μεταξὺ Ἀθηνῶν και Κωνσπόλεως. Εἰς τὴν εἰδησιν ταύτην τινὲς φαίνεται ὅτι δὲν πιστεύουσιν, ἀλλ' οἱ πλείότεροι φοβοῦνται μὴ και τοῦτο εἶναι ἐν τῶν γνωστῶν τεχνασμάτων τῆς Πύλης, δι' ὧν κατορθῆ αὐτὴ νὰ διαιωνίζῃ τὰ ζητήματα και νὰ κερδίξῃ χρόνον πρὸς ὄφελός της.

— Ἀντιθέτως τῇ ἀνωτέρω και ἄλλῃ κυκλοφορεῖ πληροφορία εἰς Ἀθήνας ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐμμένει πάντοτε εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς ἀπόφασιν νὰ διεκδικήσῃ δηλονότι διὰ τῶν ὅπλων τὸ ὀφειλόμενον τῇ Ἑλλάδι ἀντιστάθμισμα, τὸ ἐκ τῆς ἐνισχύσεως τῆς Βουλγαρίας γενόμενον αὐτῇ ἀναπόφεκτον, ἀλλ' ὅτι τὸ στρατηγικόν τῆς Κυβερνήσεως σχέδιον ὑπέστη τροποποιήσεις εἰς τὴν βάσιν του, ὡς ἐκ τῆς ἐμπορηθείσης πεποιθήσεως ὅτι αἱ ἡμέτεραι ναυτικαὶ δυνάμεις δὲν θ' ἀφεθῶσι νὰ ἐνεργήσωσι, ἐν περιπτώσει συγκρούσεως μετὰ τῆς Τουρκίας. Ὑπάρχουσι φαίνεται και τινες ἐν Ἀθήναις πιστεύοντες ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀναμένει τὸν κατάπλου τῶν στόλων των δυνάμεων εἰς Πειραιᾶ, ὅπως καταθέσῃ σὺν τῇ ἐξουσίᾳ και τὰ πολεμικὰ σχέδια της. Εἰς οὐδεμίαν ἐντούτοις τῶν ἀνωτέρων εἰδήσεων πρέπει νὰ παρέχῃται

ἀπόλυτος πίστις. Μικρὰ και ἀσθενὴ κράτη, ἐν στιγμῇ κρίσεως τοῦ ἐθνικοῦ αὐτῶν οἴου, δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι σταθεράς και ἀμετατρέπτους ἀποφάσεις, ὅσον ἀφραῖ τὰ ὕψιστα αὐτῶν ζητήματα αἱ περιστάσεις καθοδηγοῦσι τὴν ἐνεργείαν των και εὐτυχῆ εἶσιν ὁπόταν γίνωσιν ἱκανὰ νὰ δράζωται καταλλήλως τῶν περιστάσεων και νὰ τὰς τρέψωσι ὑπὲρ αὐτῶν.

— Μετὰ δεκαπενταετῆ ἐπιμελῆ και ἀφωσιωμένην εἰς τὸ καθῆκον ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ ἐνταῦ-ἐφορέῃ, ὁ ἀξιόλογος ὑπάλληλος κ. Παναγιώτης Καλιοτζίης ἀπελύθη και διατελεῖ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας πρὸ πολλοῦ ἀδίκως. Οὐδὲν παράπουν ὑπῆρχε κατ' αὐτόν εἴτε ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε ἐξ ἰδιώτου, διότι και εἰς ἐκείνην διετέλεσε πάντοτε ἀφωσιωμένος και πρὸς πάντας ἐδείκνυτο πρόθυμος και ὑποχρεωτικός. Ἦθελεν ὅθεν ὁ κ. ὑπουργὸς πράξῃ ἔργον δικαιοσύνης πρὸς ἀρχαῖον και τίμιον ὑπάλληλον ἐὰν ἐπανεφέρῃ αὐτόν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Διὰ τῆς ὑπομνήσεώς μας ταύτης σκοπὸν προτιθέμεθα νὰ δώσωμεν ἀφορμὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὸν ὑπάλληλον τοῦτον και νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ προσγεγόμενον αὐτῷ ἀδικον.

— Διεδόθη ὅτι διορίσθη ἢ διορίζεται διοικητὴς τοῦ ἐνταῦθα Συντάγματος ὁ ἀρτι προαχθεὶς εἰς Συνταγματάρχην κ. Μυκῶντος. Δὲν ἠξιοῦμεν ἂν θὰ ἐπαληθεύσῃ ἡ εἰδησις αὕτη, κρίνομεν οὐχ' ἧττον πρόπον νὰ παρατηρήσωμεν ἀπὸ τούδε ὅτι, ἐν ὃ κ. ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν προέβη ἡ μελετῆ νὰ πρεθῇ εἰς τὸ διάδημα τοῦτο, καλὸν ἦθελεν εἰσθεῖ και συμφέρον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν νὰ μὴ πραγματοποιήσῃ τὴν τοιαύτην μετακίνησιν, ἀπὸ μάλιστα δὲν ἦνε ἀπυρορευόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ διοικοῦν τὰ Συντάγματα και Ἀντισυνταγματάρχαι. Ἀσχετῶς πρὸς πάντα ἄλλον λόγον θεωροῦμεν τὰς μετακινήσεις τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἐν ταις παρούσαις περιστάσεσιν ὡς πάντῃ ἀσυμφόρους και ἰδίως ὅταν δι' αὐτῶν θίγεται ἡ φιλοτιμία τούτου ἢ ἐκείνου τῶν μετακινουμένων.

— Καθ' ἐκάστην λαμβάνομεν ἀνωμόμως ἐπιστολάς δι' ὧν καταγγέλλονται πολλὰ ἐν τῷ στρατῷ συμβαινόντα παρὰ τοὺς νόμους και τὸ πρόπον ἐπίσης και περὶ πράξεων ἀξιωματικῶν ἀναφέρονται ἡμῖν πολλὰ, σὺν τῇ παρακλήσει νὰ ἐκθέσωμεν αὐτὰ δημοσίᾳ και νὰ τὰ χαρακτηρίσωμεν πρεπόντως. Τὰς πληροφορίας ἢ τὰς καταγγελίας ταύτας οὐδαμῶς δυνάμεθα νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν και παρακαλοῦμεν τοὺς ἐπιστέλλοντας νὰ μὴ κοπιᾶζωσι εἰς μάτην. Γνωρίζομεν θεβαίως ὅτι εἰς τοὺς στρατιώτας δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ γράφωσι εἰς τὰς ἐφημερίδας, λίαν δ' ἐπιζήμιον αὐτοῖς ἀποβαίνει νὰ καταγγείλωσι ἐνυπογράφως παρανόμους πράξεις τῶν ἀνωτέρων των οὐχ' ἧττον και ἡ δημοσιογραφία δὲν δύναται ν' ἀναλαβάνῃ εἰς ἑαυτὴν τὸν ἀγῶνα ὃν ὑποδεικνύουσιν αὕτη οἱ ἐνδιαφερόμενοι και ἀναφερόμενοι, ὅχι διὰ τὴν δυσχερίαν αὐτοῦ ἢ τὸ ἐπικίνδυνον, ἀλλὰ διὰ τὸν φόβον μὴ ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ἐκληφθῇ ὡς συκοφάντις, και εὐλόγως, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει προχείρους τὰς ἀποδείξεις τῶν κατὰ πρόσωπον κατηγοριῶν, διότι ἀποδείξεις δὲν γορηγοῦσιν αὐτῇ οἱ ἐπιστέλλοντες. Ἐντούτοις πάντοτε δύναται οἱ ἀδικοῦμενοι ὀπλίται νὰ εὔρωσι τὸ δίκαιόν των κατ' αὐτοὺς τοὺς στρατιωτικούς κανονισμούς, ἐὰν ἔχωσι τὸ θάρρος νὰ προσφύγωσιν εἰς αὐτούς και δυνατόν θὰ ἦτο οἱ παρεκτρέπομενοι τῶν ἀνωτέρων εἰς πράξεις ἀσυμβιβάστους εἰς τὴν ἀποστολὴν των, ἢ οἱ καταχρώμενοι ἐξ αὐτῶν ὀπωσθήποτε τῆς ἐξουσίας των, νὰ τύχωσι τῆς προσηκούσης τιμωρίας, ἐὰν πάλιν οἱ ὀπλίται εἶχον τὸ ἀπαιτούμενον θάρρος νὰ καταδείξωσι τὰς καταχρήσεις ταύτας και νὰ χορηγήσωσι τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις εἰς ἐκείνους, οἵτινες ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων των δύναται ν' ἀναλάβωσι και διεξαγάγωσι ἀποτελεσματικῶς τὸν ὑπὲρ των στρατιωτῶν και τῶν δημοσίων συμφερόντων ἔ

γνώσει, εάν εκείνοι καταβλήθωσι, ταῦτα δὲ
προδίδωσι. Εἰς τοὺς τοιοῦτους καταλλέγεται
θεσπιάως καὶ ἡ δημοσιογραφία, ἥτις γενομένη ἐ-
νήμερος τῶν συμβάντων, καὶ πειθόμενη περὶ τοῦ
ὑποστατοῦ τῶν γενομένων καταγγελιῶν, δὲν θά
παρεκλίνη θεσπιάως τοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου κα-
θηκοντός της, ἀλλὰ θά ἐπιτελέσῃ αὐτὸ μετὰ
προθυμίας, ὅσον δυσχερὴς ἢ ἐπικίνδυνος καὶ ἀν-
ήναι ἢ ἐπιτελεῖς του. Ἡ ἀξίωσις ὅμως ὅπως ὁ
τύπος ἐπὶ ἀναποδείκτων καταγγελιῶν στριζόμε-
νος, ἀπαγγέλλῃ κατηγορίαν κατὰ προσώπων ἐπὶ
ἐγκλήμασι συνεπαγομένοις καὶ βαρύνει τιμω-
ρίαν καὶ ἀτίμωσιν, εἶναι ὑπερβολικὴ καὶ παρα-
καλοῦμεν νὰ μὴ ἀπευθύνῃται ἡμῖν. Εἶναι ἐντού-
τοις λυπηρὸν ὅτι παρὰ τοῖς ἡμετέροις στρατιώταις
ἐπικρατοῦσι παρόμοιαι ἰδέαι περὶ τῶν ἀνωτέρων
τῶν, διότι θεωροῦμεν τὴν περὶ τῶν ἀξιωματικῶν
καὶ ὑπαξιωματικῶν ἀγαθὴν γνώμην τῶν στρατι-
ωτῶν ὡς τὸν ἀσφαλέστερον συνεκτικὸν δεσμὸν τοῦ
στρατοῦ καὶ τὴν πρώτην εἰαίαν τῆς πειθαρχίας.

— Δὲν παρήλθε πολὺς χρόνος καὶ οἱ ἡμέτεροι
συμπολίται θεσπιάως θά τὸ ἐνθυμῶνται κατὰ
τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου δικα-
στικῆς πράξεως ἐνταῦθα ἤγειρε κατεγίδα ἐναντίον
της, διότι ἐλογίσθη ὡς ἀποβόλια προσωπικῶν
συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν ἀνωτέρου τινὸς δι-
καστικοῦ προσώπου, ἄδικος δ' ἐν τῇ ὑποστάσει
της καὶ ἐπιζημία εἰς τοὺς ἀμέσως ἐνδιαφερομέ-
νους πολίτας ἐννοοῦμεν τὴν προφυλάκισιν τριῶν
ἐκ τῶν ἐμπόρων τῆς πόλεως μας, διὰ παράπτω-
μα ἐκ τῶν ἐλαχίστων ἐκ τῶν μὴ συνεπαγομένων
προφυλάκισιν. Τότε, ὡς ἐνθυμῶνται οἱ ἡμέτεροι
ἀναγνώσται, τὸ κοινὸν τῆς πόλεως μας συνεκινή-
θη, οὐδὲ τὰ παρ' ἡμῖν σωματεῖα ἔμειναν ἀμέτοχα
τῆς συγκινήσεως ἐκείνης, καὶ ἡμεῖς δὲ ἐκρίναμεν
καθηκὸν ἡμῶν ἀναπόφευκον νὰ κρίνωμεν δημοσίᾳ
τὰ γεγόμενα καὶ νὰ τὰ χαρακτηρήσωμεν προσι-
κόντως. Καὶ ἀπεφυλακίσθησαν μὲν τότε οἱ κρα-
τιθέντες, διὰ Βουλευμάτων τοῦ Συμβουλίου, κα-
τηρηνάσθη δὲ ὁ ἐκ τῆς ἀδίκου καὶ αὐθαρέτου
προφυλακίσεως ἐκείνης κοινὸς ἐρεθισμὸς, ἐπεφυλά-
σαστο ὅμως μέχρι προχθὲς ἢ τελεία ἱκανοποίησις
τῆς κοινῆς συνειδήσεως καὶ ὁ στιγματισμὸς τῶν
διενεργησάντων τὴν ἐλεεινὴν ἐκείνην πράξιν. Οἱ
προφυλακισθέντες τότε, ὡς διαπράξαντες κακούρ-
γημα ἐκ τῶν δεινότερων, προχθὲς τετάρτην δι-
κασθέντες ἐνώπιον τοῦ πλημμελειοδικείου ἐκη-
ρύχθησαν ἄθωοι πλην ἐνὸς ὅστις, εἰς πόσα ἐτη
νομίζετε ὅτι κατεδικάσθη; εἰς πέντε ἡμερῶν φυ-
λάκισιν. Καὶ ἡ ὑπόθεσις ἤρηνθη ἐν ὅλῃ τῇ ἀκ-
ριβεῖᾳ αὐτῆς καὶ ἐτιμωρήθη ἡ πράξις ἐν ὅλῃ τῇ
αὐστηρότητι τοῦ νόμου. Ἀναγράφομεν τὸ γεγο-
νὸς πρὸς δικαίωσιν τῆς κοινῆς γνώμης, ἥτις τότε
ἀπεφάνθη κατὰ τῆς δικαστικῆς ἐκείνης πράξεως,
πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ὀρθοφροσύνης τῶν ἡμετέρων
συμπολιτῶν, ἥτις ἀμέσως διῶδε τίνα ἐλαττήρια
ἐκίνου ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀνωτέρου δικαστικῶν
προσώπων ἐν τῇ ἐνεργείᾳ του, καὶ τίνες ἐδύνατο
νὰ ἦναι αἱ συνέπειαι τῆς ἀπερικοφείας τῶν ἀνω-
τέρων δικαστικῶν προσώπων, εἰς ἱκανοποίησιν τέ-
λος ἡμῶν αὐτῶν οἵτινες μετὰ δριμύτητος ἡλέγ-
ξαμεν τότε τὴν ἐνεργείαν ἐκείνην. Ἀναγράφομεν
ὅμως τὸ γεγονός καὶ δι' ἕτερον ἀκόμη λόγον, τὸν
σπουδαιότερον ἴσω; διὰ νὰ ὑπομνήσωμεν δηλονότι
τῷ ἡμετέρῳ κ. Ὑπουργῷ τῆς Δικαιοσύνης ὅτι
ἐπέστη ὁ χρόνος ὅπως καὶ ἡ ἀνωτάτη δικαστικὴ
ἀρχὴ ὑποβάλλῃ ὑπὸ τὸν ἐαυτῆς ἔλεγγον τὴν ἐπὶ
τοῦ προκειμένου ἐνεργείαν τοῦ ἕκτοτε ὑπὸ τῆς
δημοσίας κραυγῆς καταγγελθέντος δικαστικοῦ
προσώπου καὶ ἀρῇ ἐκ τῆς δικαιοσύνης τοῦ κοινοῦ τὴν
ὑπόνοιαν ὅτι ἡ ἀνωτάτη παρ' ἡμῖν δικαστικὴ ἀρ-
χὴ, ἢ ἔχουσα τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τῶν ἔλεγγον
τῆς δικαστικῆς ἐνταῦθα λειτουργίας, δὲν δύναται
νὰ διεξαγάγῃ τὰ σπουδαῖα αὐτῆς ἔργα πρεπόν-
τως. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκτεθῶμεν ἐπὶ τοῦ προ-
κειμένου πλείοτερον τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει σήμερον
πλέον, μεθ' ὅσα ἐξετέθησαν ἐνώπιον τοῦ πλημμε-
λειοδικείου, τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐλέγχου τῆς ὑπό-
πτου ἐκείνης δικαστικῆς πράξεως, ἐν σχέσει πρὸς

τὴν ἀξιοποιῶν πρᾶξιν ἣτις προεκάλεσεν αὐτήν,
δύναται δὲ πλέον νὰ κρίνῃ ἀσφαλῶς πῶς ἐννοοῦν
νὰ διαχειρίζωνται τινὲς τὰ τῆς δικαστικῆς τῶν
ἐξουσίας καὶ ἀνεῖσιν ἐπαρκεῖς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις
τῆς ὑπηρεσίας τῶν. Εἰς τὸν κ. Κοινογούρην ἀνα-
γνωρίζομεν πολλὰς ἀρετάς, πρέπει νὰ γνωρίσωμεν
ἐὰν κέκτηται καὶ τὸ θάρρος ἐκεῖνο ὅπερ προσδιό-
ζει εἰς τοὺς ἀναμορφωτὰς τῶν διαφόρων κλάδων
τῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἐὰν μόνον κέκτηται τὸ πνεῦμα
τῆς ἐξοικονομήσεως τῶν προσώπων καὶ τῶν περι-
στάσεων, ὅπερ οὐδὲν ἀξίον λόγου δύναται νὰ ἐ-
πιτελέσῃ ποτὲ λυπούμεθα ὅτι περὶ τοῦ κ. Κοι-
νογούρου, σχηματίζεται ἐνταῦθα ὅλον ἐν πλείοτε-
ρον ἢ γνῶμη ὅτι στερεῖται τοῦ θάρρους τῆς ἀνα-
μορφώσεως τοῦ κλάδου του, διότι καὶ τὰ ἄλλα
παρ' ἡμῖν δικαστικὰ δὲν ἔχουσιν ἐν πᾶσι καλῶς
καὶ οὐδεμίαν ἰδαμεν μέχρι τοῦδε ἐνεργείαν ὑπουρ-
γικὴν τείνουσαν εἰς ἀνόρθωσιν τῶν. Εἶναι ἐντού-
τοις πάντοτε ἐν καιρῷ ὁ κ. Κοινογούρης νὰ πείσῃ
περὶ τοῦ ἐναντίου τοῦ συμπολίτου του καὶ τοῦτο
ἀπεδεχόμεθα ἐκ τοῆς φιλοτιμίας του.

Ἀστυνομικὸν Δελτίον.

Κατὰ τὸ λήξαν ἐφθήμερον ἔλαβον χώραν καὶ
κατηγγέλθησαν αἱ ἐξῆς ἀξιοποιοὶ πράξεις.
Ὁ Ὅθων Τζελάτης λαβὼν ἐκ τῶν χειρῶν
τοῦ ἀργυραμοιβοῦ Μιχαὴλ Ῥηγοπούλου ἐν μαν-
δύλιον περιέχον διάφορα ἀργυρὰ νομίσματα, ἐ-
κλεψεν ἐξ αὐτοῦ εἴκοσι πεντόδραχμα καὶ ἑβδο-
μήκοντα δραχμὰς τοῦ Ὀθωνος ὁ δράστης συλλη-
φθεὶς παρεδόθη τῇ Εἰσαγγελίᾳ.
Ὁ Σωτήριος Φωτόπουλος ἐρίσας μετὰ τοῦ
Δημ. Παγηλάου ἐτραυματίσθη τοῦτον διὰ μα-
χαριδίου (σουγιά) ἐλαφρῶς, κάτωθι τῆς ἀριστερᾶς
ὤμοπλάτης
Ὁ Σπυρ. Μαυροκέφαλος ἢ Μουργελάκης τρέ-
χων ἐπιπνος, ὤθησε διὰ τοῦ ἵππου τὴν αὐχλὸν
τοῦ Ἰωάννου Μαραμπηλιώτου, ἣτις πεσοῦσα κατὰ
γῆς ἐτραυματίσθη εἰς διάφορα τοῦ σωματός της
μέρη συνάμα δὲ ἠττίσθη διὰ πολυκράτου τὸν
Ἰωάννην Μαραμπηλιώτην.
Ἐπωλήθησαν ἄρτοι πρώτης ποιότητος τοῦ ἀρ-
τοποιοῦ Γ. Κόλια ὑποτιμημένως ὡς ἑλλειπίς
κατὰ δράμια 25 κατ' ὀκάν.
Ἐν Πάτραις τῇ 14 Φεβρουαρίου 1886
(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἀστυνομίας)

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου».

Μὴ δυνάμενις νὰ εὐχαριστήσω ἰδιαιτέρως ἕκα-
στον τῶν πολυαριθμῶν φίλων καὶ συμπολιτῶν μου
οἵτινες τόσον ἐπεδειξάντο ἐνδιαφέρον ἐπὶ τῇ ἀ-
σθενείᾳ τῆς ἐν Γενούῃ θυγατρὸς μου καὶ τὸ ἐνδια-
φέρον τῶν τοῦτο ἐξεδήλωσαν διὰ τῶσων συμπα-
θητικῶν τρόπων καὶ μετὰ τὴν καλοκαγαθίαν ἐκείνην
ἦν πάντοτε πρὸς ἐμέ καὶ τὴν οἰκογένειάν μου ἔ-
δειξαν, σπεύδω, διὰ τῆς ἐφημερίδος Σας, νὰ ἐκ-
φράσω πρὸς ἅπαντας τὰς εὐχαριστίας μου καὶ νὰ
διατρανώσω τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀπειρον εὐγνωμοσύ-
νην μου.

Ἵμέτερος φίλος
Π. ΑΝΟΙΝΟΣ

Εἰδοποιήσεις

Τὸ ἀδελφάτον τοῦ ἐνταῦθα Δημοτικοῦ Νοσο-
κομείου τελῆ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 16 τρέχον-
τος μηνὸς ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ Ναῷ τοῦ Βύαγγε-
λισμοῦ τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν
καὶ συνδρομητῶν τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἰδρύ-
ματος καὶ παρακαλοῦνται οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ
νὰ προσέλθωσι καὶ ἐνώτωσι τὰς δεήσεις τῶν.
Κατάλληλον τῇ περιστάσει λόγον θά ἐκφωνήσῃ
ὁ ἐλλόγιμος ἱεροκλήρῃς Πλ. Βλαχόπουλος.
Τὸ ἀδελφάτον
Πάτραις 14 Φεβρουαρίου 1886

Οἶνος

Ἐκλεκτὸς μοςχάτος
ΛΕΥΚΟΣ καὶ ΜΕΛΑΣ

ἀρίστης κατασκευῆς, εἰς φυάλας πωλεῖται εἰς
τιμὰς εὐθυνὸς εἰς τὸ ἐνταῦθα οἶνοπωλεῖον τοῦ κ.
ΑΝΔΡΕΟΥ ΟΜΟΛΟΡΟΠΟΥΛΟΥ
(ὁδὸς ἀγ. Νικολάου παρὰ τὸν ἱομόνυμον ναόν.)

Διδασκάλισσα γνωρίζουσα τὴν Γαλλικὴν
Ἰταλικὴν καὶ ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ζητεῖ
παραδόσεις εἰς οἰκογενείας.

Τρέξατε

Οἱ καπνίζοντες εἰς τὴν ἀποθήκην τῆς οἰκίας
τῶν κληρονόμων Κ. Εὐαγγελίου
ὅπου πωλοῦνται:

- 1) Καπνὰ εἰς δέματα χονδρικῶς Θεσ-
σαλίας καὶ Λαμίας μυροδάτος τῆς
πρώτης ποιότητος.
- 2) Καπνὸς κομμένος Α' ποιότητος καὶ
μυροδάτος λιανικῶς δραχ. ν. κατ' ὀκάν 7
- 3) Λαμίας, κομμένος ἐπίσης » 6
Τσιγαρέτα κατὰ χιλιάδα
Θεσσαλίας μυροδάτα δρ. ν. 16.
Λαμίας » » 14.

Ἀριθ. 26,846.

Πρόσκλησις Δανιστῶν.
Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν Βασίλειος Ἀνδρικό-
πουλος δηλοποιεῖ ὅτι.
Πρὸς τὸν ἐπισπεύδοντα δανειστὴν Εὐστάθιον
Παπαδόπουλον, καὶ τοὺς ἀναγγεληθέντας δανει-
στάς τοῦ ὀφειλέτου Παναγιώτου Μπότα 1) Πα-
ρασκευὴν Τριανταφύλλου Πόβου καὶ σύζυγον Πα-
ναγιώτου Μπότα 2) Παναγιώτην Μπόταν ὡς δι-
αχειριστὴν τῆς προικίας περιουσίας τῆς συζύγου
του Παρασκευῆς Τριανταφύλλου Πόβου. 3) Δημή-
τριον Λαγογιάννην 4) Κανέλλον Κανελλόπουλον.
5) Μιχαὴλ Μαζοράκην 6) Δημήτριον Νικολάου
7) Τατίαν Πατρῶν 8) Βασίλειον Χρηστίπουλον
9) Ἀντώνιον Οἰκονομόπουλον κατοικοὺς ἅπαντας
Πατρῶν, πλην τοῦ Κανέλλου Κανελλοπούλου κα-
τοικοῦ Ἀθηνῶν.

Καλεῖσθε Κύριοι εἰς ἐντὸς εἴκοσι ὀκτῶ ἡμερῶν
ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρουσίας, προσέλθετε
ἐνώπιόν μου καὶ καταθέσετε τοὺς τίτλους τῶν ἀ-
παιτησῶν Σας καὶ λάβετε γνῶσιν τῶν προσαχθη-
σμένων ἐγγράφων ἐπὶ τῆς διανομῆς τοῦ ἐκπλει-
στηρίσματος τῆς ἐκποιήσεως οἰκίας μετὰ τοῦ
οἰκεπέδου τῆς τοῦ ὀφειλέτου Παναγιώτου Μπότα.

Πᾶσα βραδυτέρα προσαγωγή καὶ αἱ βραδυτέ-
ρον γεγόμεναι παρατηρήσεις καθίστανται ἀπαρά-
δεκτοι. Οἱ δὲ κατοικοῦντες μακρὰν τῶν Πατρῶν
ὀφείλου νὰ διορίσουν ἀντικλήτους.

Παραγγέλλεται εἰς τῶν ἀρμοδίων δικαστικῶν
κλητῶν νὰ ἐπιδώσῃ ἀνὰ ἐν ἀντίγραφον τῆς πα-
ρουσίας πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω δανειστῶν
καὶ πρὸς τὸν ὀφειλέτην Παναγιώτην Μπόταν, πρὸς
δὲ δημοσίευσιν τὴν παρούσαν διὰ τίνος τῶν ἐνταῦθα
ἐκδιδομένων ἐφημερίδων.

Ἐγένετο ἐν Πάτραις τὴν δεκάτην τρίτην Φε-
βρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκο-
στοῦ ἔκτου ἔτους.

Ὁ συμβολαιογράφος Πατρῶν
Β. Ἀνδρικόπουλος.
Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν
Πάτραις αὐθημερὸν
Ὁ συμβολαιογράφος Πατρῶν
(Τ. Σ.) Β. Ἀνδρικόπουλος.